

W związku z zapowiedzią w Senacie na dzień 8 października 2020 expressową procedurę nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt, uprasza się Adresatów niniejszego pisma o potraktowanie jako swoje argumenty i skuteczne sprzeciwienie się planowanemu wprowadzeniu ustawowego faszyzmu arbitralnemu zaborowi zwierząt wg widzimisię / rabunek własności prywatnej przez organizacje pozarządowe, legalnemu wdzieraniu się przez tzw. inspektorów do prywatnych mieszkań, nawet pomimo sprzeciwu i pod nieobecność właściciela, z pomocą organów państwa w postaci Policji, Straży miejskiej czy też anarchizowaniu ustawowemu życia społecznego przez umożliwianie każdemu zabranie zwierząt.

Uprasza się o zadbanie przez obsługę merytoryczną Adresatów o niezwłoczne przedstawienie pod uwagę Adresata naszych propozycji legislacyjnych, w celu zdążenia z zapobieżeniem wielu nieszczęść.

W tym celu uprasza się Adresatów docelowych o przedstawienie w Senacie, w trakcie legislacji, niniejszej głosu w celu ucywilizowania ustawy o ochronie zwierząt tak by zapobiec łamaniu konstytucji, licznym procesom sądowym w Polsce i na świecie, istotnemu pogorszeniu życia społecznego. W tym celu konieczna jest zmiana ducha i filozofii nowelizacji i nadania Konstytucyjnego rozumienia jej, a zwłaszcza zmianę proponowanych przepisów.

W miejsce przepisu o ustawowej możliwości odbierania zwierząt przez każdego każdemu należy wprowadzić zakaz kontrolowania jednej Fundacji animalistycznej przez inną, uniemożliwiłoby to niszczeniu się nawzajem organizacji NGO, podjazdy, intrygi i zmusiłoby te organizacje do ochrony Zwierząt.

Spory merytoryczne między takimi organizacjami rozstrzygałby Powiatowy Lekarz Weterynarii. On decydowałby czy zwierzęta należące do jednej Fundacji należy zabrać innej.

Tylko Powiatowy Lekarz Weterynarii, na prawach biegłego sądowego, bez obecności osób odbierających zwierzę powinien mieć prawo do stwierdzania czy zaistniała podstawa faktyczna do zaboru zwierzęcia, sporządzania obdukcji i epikryzy, zgłaszania uwag pokontrolnych...

Organizacja która odebrała zwierzęta jest obowiązana przedstawić PLW odebrane zwierzę natychmiast, wraz z dokumentacją fotograficzną, w celu obdukcji...

Nielegalne i skutkujące zawiadomienie o przestępstwie przez PLW jest sporządzenie obdukcji przez innego weterynarza.

PLW jest obowiązany kontrolować warunki przebywania zwierzęcia odebranego, porównać warunki schroniskowe z macierzystymi, a w przypadku jego zgonu przed upływem dni 30 od momentu zabrania albo poważnego pogorszenia się zdrowia lub dobrostanu odebranego zwierzęcia obowiązany jest zawiadomić organy ścigania o naruszeniu ustawy o ochronie zwierząt przez organizację odbierającą...

Utrudni taki przepis i stosowanie tych zasad fałszowanie obdukcji przez podstawionych weterynarzy, wynagradzanych przez fundację odbierające zwierzęta, co obecnie jest zjawiskiem powszechnym.

Konieczny jest przepis (ust. 3b) o sporządzaniu dokumentacji fotograficznej przez inspektorów ochrony Zwierząt, w 3 egzemplarzach, z których jeden być musi dostarczony natychmiast właścicielowi odbieranych zwierząt, wraz z pokwitowaniem.

Pokwitowanie (ust 3c) musi zawierać szczegółowe informacje, potwierdzone przez policję powód wtargnięcia do mieszkania, szczególnie zaboru zwierząt, stwierdzone warunki

naruszenia ustawy o ochronie zwierząt, potwierdzone filmowo lub fotograficznie oraz wręczenie właścicielowi odbieranych zwierząt pouczenia o jego prawach i wręczenia mu egzemplarza Ustawy o Ochronie Zwierząt.

Można użyć przemocy (ust 3 d) tylko w nagłych przypadkach, tylko w stosunku do widocznego zwierzęcia bez naruszania nietykalności mieszkania, miru domowego, w pozostałych przypadkach, (ust. 3 e) szczególnie gdzie wtargnięcie do mieszkania lub obejścia oraz gospodarstwa wymagało przygotowań istnieje konieczność uzyskania nakazu sądowego na wniosek prokuratora prowadzącego dochodzenie.

Jeśli dotychczasowy właściciel zwierzęcia neguje obdukcję, (ust 3f) zarzuca jej stronniczość, niekompetencję lub inne, istotne wady to w terminie 7 dni od dostarczenia mu, wraz z pouczeniem o środkach odwoławczych powtarza się niezwłocznie obdukcję przez zespół minimum 3 weterynarzy reprezentujących Wojewódzkiego Lekarza Weterynarii w celach usunięcia wątpliwości, przy obecności właściciela zwierząt.

Jeśli (ust3 g) zwierzę padło przed upływem 30 dni od momentu zaboru go albo nastąpił zgon większej ilości zwierząt, wystąpiła poważna choroba albo istotnie pogorszył się dobrostan odebranych zwierząt właścicielowi przysługuje prawo do rewizji obdukcji lub innych badań lekarsko - weterynaryjnych przed zespołem 5 weterynarzy Ministerstwa Ochrony Środowiska, niezależnie od bieżących skarg.

Właściciel odebranych mu zwierząt/zwierzęcia ma prawo (ust3h) dostępu do niego, z wyjątkiem dysponowania nim lub zarządzania nim. Stowarzyszenie NGO, które mu go odebrało nie może mu tego skutecznie zabronić, choć może filmować wizyty-skargę o utrudnianie lub uniemożliwianie dostępu do zwierząt należy prowadzić wówczas z urzędu.

Właściciel któremu utrudnia się lub uniemożliwia (ust 3 i) dostęp do odebranego zwierzęcia nie musi płacić za leczenie lub utrzymanie zwierząt, a zwierzę odebrane przestaje być własnością dotychczasowego właściciela z chwilą uprawomocnienia się wyroku o przepadku tego/tych zwierząt, niemniej dotychczasowy właściciel zachowuje prawo do byłej własności celem przebywania z nią, jeśli wymaga tego interes zwierzęcia w opinii PLW.

Zwierząt odebranych (ust 3j) nie można skierować do uboju rzeźnego, Stowarzyszenie/fundacja NGO Ochrony Zwierząt nie jest właścicielem w rozumieniu przepisów Kodeksu Cywilnego.

Prosimy o zmianę w Ustawie o Ochronie Przyrody (Dz.U. 2004 nr. 92 poz. 880), polegającej na umożliwieniu zdobycia zezwolenia na gatunki z I Kategorii zwierząt niebezpiecznych przez osoby prywatne analogiczne jak obecne jest możliwe zdobycie zezwolenia na gatunki z II kategorii zwierząt niebezpiecznych.

Zakaz doprowadza jedynie do rozrostu nielegalnego posiadania gatunków z I Kategorii. Jednocześnie procedury, które należy przejść by uzyskać takie zezwolenie, czyli spełnienie wymagań identycznych bo wynikających z tych samych rozporządzeń jak ogrody zoologiczne tj. spełnienie warunków opisanych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 sierpnia 2011 w sprawie gatunków zwierząt niebezpiecznych (Dz.U. 2011 nr 173 poz. 1037 oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2004 r. W sprawie warunków hodowli i utrzymywania określonych grup gatunków zwierząt w ogrodzie zoologicznym (Dz.U. 2004 nr. 5 poz. 32) oraz kontrolę z Regionalnych Dyrekcji Ochrony Środowiska, jak pokazuje praktyka w przypadku gatunków II kategorii gwarantuje pełne bezpieczeństwo publiczne oraz dobrostan tych zwierząt. Uzyskanie zezwolenia mogłoby być odpłatne co zasiliło by budżet państwa.

Uważamy, że zakazy nie są dobrą drogą do rozwiązania problemów tylko regulacje prawne zabezpieczające bezpieczeństwo ludzi i dobrostan zwierząt są odpowiednie.